

MƠ MỘT MÙA XUÂN _____

*Đêm xuân tỉnh giấc buồn như núi
Lịch sử nghìn năm vẫn ngậm ngùi
Bài ca thuở ấy ai dựng nước ?
Máu lệ bây giờ vẫn chữa nguôi
Bao nhiêu vật đổi sao dời nữa ?
Đất mẹ còn trong cuộc tả tơi
Xuân về đất khách hờn quan tái
Mắt lệ nhòa trong chén rượu mời
Nhớ ai từ độ thanh xuân đó
Lông lộng hồn trai mộng ngát trời
Mà sao giờ vẫn còn oan khuất
Vẫn còn thống hận mãi không thôi
“Gươm cùn giày cỏ” tìm đâu thấy ?
Khách lạ lưu thân khắp xứ người
Mơ một mùa xuân bình hoa nở
Mùa xuân rạng rỡ mắt môi cười
Để nghe vang vọng tình sông núi
Để má em hồng gió biển khơi
Mẹ già thôi hết đời vô vọng
Quê nghèo rộn rã tiếng reo vui.*

Phùng Minh Tiến